

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13C/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119414885
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:6119414885.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobkyne: A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., K. 7, zast. Advokátskou kanceláriou Timoranská & Štofková s.r.o., Nové Zámky, Pribinova 9, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., G. E. XX, zast. JUDr. Soňa Soboňová, advokát, Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 50 364 511, o zaplatenie 15.000,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 15.000,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 10.11.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 15 000 € ako vrátenia pôžičky, ktorú žalovanému poskytla zmluvou zo dňa 9.5.2016 a ktorú žalovaný dosiaľ nesplatil, hoci sa dohodli, že tak urobí do 9.11.2016 a tiež zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškaní.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, tvrdil, že žaloba je dôvodná iba čiastočne, pretože pôžičku splatil vo výške 8665 € a to tak, že keď pracoval v zahraničí, posielal žalobkyni rôzne sumy, ktoré neboli iba platením výživného na ich spoločné dieťa (ako to tvrdí žalobkyňa), ale aj splátkami pôžičky. V uvedenej časti žiadal žalobu zamietnuť a pokiaľ ide o dosiaľ nesplatený zvyšok pôžičky, navrhol, že ju splatí po 150 € mesačne.

3. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom 13C/19/2020-84 zo dňa 23.10.2020 žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 15 000,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 10. 11. 2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 657 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1 CSP a zistil, že na základe zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 09. 05. 2016 žalobkyňa ňou žalovanému poskytla bezúročnú pôžičku v sume 15 000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do 09. 11. 2016 jednorazovo, no svoj dlh nesplatil.

4. Krajský súd Nitra uznesením 9Co/25/2021-143 zo dňa 14.7.2021 zrušil vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie a uviedol, že žalobkyňa právo uplatňované v tomto konaní odvodzovala od pôžičky uzavretej so žalovaným dňa 09. 05. 2016. Na základe tejto pôžičky požičala žalovanému sumu 15 000,-Sk, pričom žalovaný sa túto sumu zaviazal vrátiť do 09. 11. 2016. Skutkové tvrdenie žalobkyne o uzavretí pôžičky medzi stranami a o reálnom odovzdaní sumy 15 000,-Sk žalobkyňou žalovanému

nebolo medzi stranami sporné. Sporným počas konania na súde prvej inštancie zostalo, či žalovaný túto pôžičku, prípadne jej časť, vrátil. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splatenia pôžičky pritom bolo na žalovanom. Súd prvej inštancie ohľadom splnenia si dôkaznej povinnosti žalovaným uviedol, že strany si v zmluve o pôžičke dohodli, že pôžičku žalovaný uhradí jednorazovo do 09. 11. 2016, a nie v splátkach, preto tvrdenia žalovaného o tom, že splácal pôžičku, a to navyše aj po lehote jej splatnosti sa javí ako účelové, nelogické a ničím nepodložené a postráda akýkoľvek dôkaz o tom, že by toto tvrdenie žalovanému bolo pravdivé. K tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď je zo zmluvy o pôžičke, uzavretej medzi stranami, zrejmé, že pôžička mala byť žalovaným zaplatená jednorazovo v lehote do 09. 11. 2016, to však neznamená, že pokiaľ aj medzi stranami nedošlo k uzavretiu dodatku k zmluve, v ktorom by došlo k zmene času plnenia, že by dlžník, ktorý porušil čas plnenia a je v omeškaní, nemohol za určitých okolností poskytnúť veriteľovi čiastočné plnenie. O čiastočnom plnení hovoríme vtedy, ak dlžník v dobe, keď mal plniť celý dlh, splní iba jeho časť. Za čiastočné plnenie možno v tomto zmysle považovať aj plnenie v splátkach. Plnenie dlhu po častiach sa od plnenia dlhu po splátkach líši tým, že pri splátkach je tak ich výška, ako aj čas ich plnenia medzi veriteľom a dlžníkom vopred dohodnutá. V prípade čiastočného plnenia naopak ide o rozloženie jedného plnenia, ktoré malo byť splnené jednorazovo, na časti. Dlžník nie je oprávnený plniť dlh po častiach len v prípade, ak to výslovne odporuje dohode dlžníka a veriteľa, pričom o takýto prípad v danej veci nejde, pretože takáto dohoda nie je obsiahnutá v písomne uzavretej zmluve o pôžičke medzi stranami. Ďalším prípadom, kedy by to nebolo možné, je situácia, ak by takéto plnenie odporovalo povahe pohľadávky. Keďže v danej veci je predmetom pohľadávky peňažné plnenie, ani o takýto prípad v danej veci nejde a žalobkyňa bola povinná prijať od žalovaného, aj keď po lehote splatnosti dlhu, aj čiastočné plnenie. Aj keď sa čiastočné plnenie chápe ako plnenie, ktoré nezodpovedá záväzku, veriteľ je povinný prijať aj takéto čiastočné plnenie a pre dlžníka má čiastočné plnenie význam v tom, že v rozsahu plnenia sa nedostáva do omeškania. Poskytnutím čiastočného plnenia zaniká dlh do výšky čiastočného plnenia a právny pomer, na základe ktorého dlh vznikol, trvá ďalej. Následky omeškania, napr. platenie úrokov z omeškania pri peňažnom dlhu, postihnú pri čiastočnom plnení len zvyšujúcu časť dlhu. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd argumentáciu súdu, vyjadrenú v bode 20. napadnutého rozsudku, ktorou odôvodnil vyhovie žaloby v celom rozsahu za nesprávnu.

Čo sa týka ďalšej argumentácie súdu (bod 21. a 22.) a to, že obrana žalovaného bola postavená na tom, že pôžičku, ktorú mu žalovaná poskytla, jej splatil a to jednak tak, že jej peniaze posielal cez iné osoby na účet, a jednak tak, že jej ich odovzdal v hotovosti, k tomu súd uviedol, že z platieb opísaných v bode 15. napadnutého rozsudku nie je žiadnym spôsobom možné zistiť, aký bol dôvod tej ktorej platby a nemožno ich považovať za splácanie pôžičky. Do stavu dôkaznej núdze sa žalovaný dostal sám a odovzdanie peňazí v hotovosti žalobkyni nepreukázal, resp. nie je preukázané, že išlo o splátky pôžičky. Z dôvodu nepreukázania ani len čiastočného splnenia dlhu súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Tento záver súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za nedostatočne odôvodnený a zatiaľ za predčasný. Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu popieral skutkové tvrdenia žalobkyne o tom, že poskytnutú pôžičku jej nevrátil, pričom uvádzal, že počnúc dňom 09. 03. 2017 žalovaný zasielal žalobkyni prostredníctvom svojho zamestnávateľa, u ktorého pracoval v Holandsku (na lodi) časť svojej výplaty za účelom splácania predmetnej pôžičky, v prospech bankového účtu žalobkyne vedeného v ČSOB, a. s., č. účtu: C Zároveň uviedol, že jeho platby boli realizované z účtu jeho zamestnávateľa č. NL56 B. XXXXXXXXXXXX, E.: B ktorý zasielal na účet žalobkyne mesačne minimálne sumu 700,- eur. Keďže výpisy z účtu zamestnávateľa sa mu nepodarilo zabezpečiť, požiadal, aby súd vyžiadal výpisy z účtu žalobkyne za obdobie 09. 03. 2017 do 10. 11. 2017. Žalobkyňa tieto skutkové tvrdenia žalovaného poprela a uviedla, že žalovaný jej posielal peniaze na účet z dôvodu plnenia si vyživovacej povinnosti otca a prispievania na náklady domácnosti. Uviedla, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. 05. 2016 sp. zn. 12P/26/2016 zaviazaný na platenie výživného v sume 500,- eur mesačne, všetky jeho platby boli plnením si vyživovacej povinnosti a súviseli s vedením spoločnej domácnosti. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že pokiaľ ide o peniaze, ktoré jej žalovaný posielal na účet v rokoch 2016 a 2017, boli to alimenty, o ktorých povedal, že ich zabudol platiť a v žiadnom prípade nešlo o splácanie pôžičky. V tom čase boli partnermi, mali dieťa a celkovo jej z lode poslal sumu 5 665,- eur a popri tom sumu 3 000,- eur. Keď tieto alimenty doplatil, spísali si doklad, ktorý súdu predložila. Z tohto čestného vyhlásenia vyplýva, že žalovaný jej do 09/2017 nedlží na alimentoch. Toto čestné prehlásenie podpísala dňa 8. novembra 2017 na Mestskom úrade Nové Zámky. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich skutkových tvrdeniach a uvádzal, že peniaze žalobkyni vrátil, posielal jej ich na účet, môže to byť suma 5 600,-eur a dával jej ich aj do ruky, to mohlo byť asi 10 000,- eur. Uviedol tiež, že si nespomína, v akých sumách platil výživné, ale platil ho aj v hotovosti. Následne žalovaný súdu predložil výpisy z jeho účtu o platbách výživného na mal. Filipa P. za obdobie od 27. 03. 2017 do 5. júna 2020. Z tohto výpisu vyplýva,

že v tomto období bolo výživné platené na účet žalovanej (vyplýva to spárovaním platieb z 13. 03. 2017 a 17. 10. 2017) a to v sumách 500,- eur alebo 1 000,-eur, len jedna bola poukázaná v sume 200,- eur (dňa 21. 06. 2018), pričom len u platby z 27. 03. 2017 bolo v poznámke uvedené X. P., u všetkých ostatných platieb bolo v poznámke uvedené Filip P. - výživné. Celkovo je na výpise za toto obdobie 21 transakcií, v celkovej sume 13 700,- eur, z toho za rok 2017 dve platby, a to dňa 27. 03. 2017 a 16. 10. 2017, obe v sume 1 000,-eur. Z výpisu z účtu žalobkyne za obdobie od 09. 03. 2017 do 10. 11. 2017, teda za obdobie, o ktorom žalovaný tvrdil, že v tomto období splácal pôžičku z účtu zamestnávateľa bolo zistené, že dňa 13. 03. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu NL56 B. XXXXXXXXXXXX, E.: B (totožný ako uvádzal žalovaný) v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Y.. Z. 28. 03. 2017 prijala platbu z účtu žalovaného v sume 1 000,-eur, pričom pri platbe bola uvedená poznámka X. P.. Dňa 05. 04. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Y.. Dňa 28. 04. 2017 si žalobkyňa vložila na účet sumu 700,- eur. Dňa 04. 05. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu NL56 B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Y.. Z. 31. 05. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu NL56 B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Y.. Z. XX. XX. XXXX prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Y.. Dňa 25. 07. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 700,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené Matrose N. Y.. Z. XX. XX. XXXX prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 350,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. N. Z.. Dňa 23. 08. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 350,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. B. P. a ešte platbu v sume 120,-eur, kde bolo uvedené N. B. P.. Dňa 18. 09. 2017 prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 120,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. K. C.. Z. XX. XX. XXXX prijala žalobkyňa platbu z účtu Y B. XXXXXXXXXXXX, E.: B v sume 525,- eur a ako poznámka platiteľa bolo uvedené N. K. C.. Z uvedeného je teda zrejmé, že pri platbách, ktoré žalovaný na účet žalobkyne platil z jeho účtu a mali byť platbami na výživné žalovaný uvádzal: „X. P. - výživné“, len u jednej platby uviedol: „X. P.“ a boli vo výške 500,-eur alebo 1 000,-eur, len raz vo výške 200,- eur. Na rozdiel od týchto platieb, platby z účtu jeho zamestnávateľa takto označované neboli a boli aj v inej výške, 6 x 700,- eur, 2 x 350,- eur, 2 x 120,- eur a raz 525,- eur. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 2. decembra 2019 č. k. 12P/26/2016-29 vyplýva, že ním bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec (žalovaný) zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 500,- eur mesačne, počnúc od 01. 05. 2016 s tým, že zaostalosť mu vznikla len za máj 2016 v sume 500,- eur, ktorú mal otec zaplatiť do 31. 05. 2016.

Vychádzajúc z uvedeného, dospel odvolací súd k záveru, že pre záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti žaloby žalobkyne v plnom rozsahu, vzhľadom k opačným skutkovým tvrdeniam strán sporu, nemal súd prvej inštancie dostatok skutkových tvrdení, o ktoré mal a mohol podľa § 150 ods. 2 CSP strany požiadať, pretože sú pre posúdenie veci podstatné a rozhodujúce. Odvolací súd pritom poukazuje na to, že pokiaľ žalobkyňa v konaní tvrdila, že všetky platby žalovaného sú platbami na výživné a na vedenie domácnosti, je potrebné uviesť, že za obdobie od 27. 03. 2017 do 16. 10. 2017 prišli na účet žalobkyne platby v sume 5 665,- eur z účtu zamestnávateľa žalovaného, a to bez zohľadnenia dvoch platieb po 1 000,-eur, pri ktorých je poznámka X. P., teda sú platbami na výživné, čo korešponduje aj z výpisom z účtu žalovaného, ktorým preukazoval platby na výživné. Okrem toho sa súd nevyporiadal s tým, že pokiaľ bola v roku 2017 na materskej dovolenke, pričom poberala zo Sociálnej poisťovne nemocenské dávky, čo vyplýva z výpisu z jej účtu, z akých peňazí vložila na svoj účet dňa 28. 04. 2017 vklad vo výške 700,-eur (o aké peniaze išlo), keď tento vklad je práve v sume, v akej posielal zamestnávateľ žalobcu na účet žalobkyne peniaze a žalovaný tvrdí, že jej peniaze dával aj v hotovosti. Dotazom na žalovaného je potrebné zistiť, kto určoval sumu, ktorú jeho zamestnávateľ posielal žalobkyňi, keďže tieto platby sú v rôznych sumách, aj keď zväčšia v sume 700,- eur. Na ozrejmienie platieb žalovaného súd mohol dotazom na žalovaného tiež zistiť, kto sú N. Y., N. Z. a K. C., uvedení v týchto platbách. Dotazom na žalobkyňu je potrebné zistiť, že pokiaľ je v čestnom vyhlásení uvedené, že do 09/2017 jej žalovaný nedlží na alimentoch, či je to stav k 01. 2017 alebo k 30. 09. 2017, a keďže toto potvrdenie bolo podpísané až 8. novembra 2017, či k tomuto dátumu zahrnula už aj platbu na výživné zo dňa 16. 10. 2017. Už len platby zaslané na účet žalobkyne predstavujú sumu 5 664,- eur, čo spolu so sumou 3 000,- eur, ktorú žalobkyňa vo svojej výpovedi uznala, predstavuje sumu vyššiu, ako mal žalovaný zaplatiť na výživné za toto obdobie. Je potrebné dotazom na obe strany zistiť, dokedy žili v spoločnej domácnosti, pokiaľ žalovaný pracoval na lodi, ako často chodil domov a ako sa obaja podieľali na chode domácnosti. Všetky tieto skutkové okolnosti môžu napomôcť tomu, aby sa zistili skutkové okolnosti danej veci, potrebné pre rozhodnutie, a aby súd vedel posúdiť platby žalovaného na účet žalobkyne, aj keď v nich nebolo uvedené, o aké platby ide, teda, aby vedel správne vyhodnotiť to, či sa ohľadom týchto platieb prikloní k

tvrdeniu žalobkyne, že išlo o platby na výživné, alebo k tvrdeniu žalovaného, že išlo o platby na pôžičku. Záver súdu, ku ktorému dospeje, je tiež potrebné náležite odôvodniť tak, aby bolo jeho rozhodnutie preskúmateľné. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd záver súdu prvej inštancie za predčasný, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V prípade, ak po doplnení skutkových okolností oboma stranami dospeje súd prvej inštancie o dôvodnosti žaloby v celku alebo v časti, vyporiada sa aj s návrhom žalovaného o umožnenie mu priznanú sumu splácať v splátkach, pretože napriek tomu, že žalovaný žiadal povoliť splátky, súd jeho návrhu nevyhovel a v napadnutom rozsudku sa s dôvodmi, prečo tak urobil, nevyporiadal. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 9.5.2016 súd zistil, že žalobkyňa ňou žalovanému poskytla bezúročnú pôžičku v sume 15 000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do 9.11.2016 jednorázovo.

7. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v máji 2016 požičala žalovanému sumu 15 000 € na pol roka s tým, že pôjde robiť na loď a zarobí dosť peňazí, z ktorých jej to vráti, tieto peniaze mala doma na kúpu domu a že peniaze, ktoré jej následne žalovaný posielal, boli alimentmi, nie splácaním pôžičky, samotný žalovaný nikdy nič podobné ani nespomenul, mal určené výživné od mája 2016 na sumu 500 € mesačne, poslal jej z lode celkovo 5665 € a ešte ďalších 3000 € popri tom a keď alimenty doplatil, spísali doklad o tom. Dodala, že v čase kedy tieto peniaze posielal, boli partnermi a keď bol z lode doma, žili spolu. V doplnení svojej výpovede uviedla, že pokiaľ ide o vyhlásenie o tom, že žalovaný mi nedá peniaze zahŕňalo aj september 2017, a teda bolo to vyhlásenie ku dňu 30.09.2017. V jednej domácnosti spolu žili do januára 2017. Pokiaľ ide o osobu Y., Z. a C., sú to naši bývalí zamestnanci a kamaráti žalovaného, ktorým žalovaný sprostredkoval zamestnanie na lodi a tieto peniaze neposielali oni ale kapitán lode, ktorý ani nevedel o čo ide, to čo mi prišlo bola provízia pre P., ktorý im tú prácu vybavil, a ktorý sa so mnou dohodol tak, že mi to pošle ako výživné. Práve preto, že títo ľudia odrobili na lodi v mesiaci rôzny počet dní, posielali rôzne sumy. Pokiaľ ide o dátumy týchto platieb, niekde sa dátum písal, niekde nie, vyplácalo sa to pozadu. Uviedla, že išlo o platby na výživné aj na domácnosť, keďže z toho nakupovala aj potraviny. Keď bol žalovaný doma, hotovosť mi nedával, sem tam kúpil nejaké potraviny. Dodala, že nevie prečo tieto provízie žalovaný posielal iba v období od marca do októbra 2017, nestarala sa o to a že nevie ako často v danom období žalovaný chodieval domov, ale každý rok bol preč 7 - 9 mesiacov.

8. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že peniaze si od nej požičal, išlo však o spoločné, rodinné peniaze, bol v problémoch, preto si požičal peniaze, ktoré zarobil, dohodli sa, že jej ich vráti, nevie však dokedy, ale určite tieto peniaze vrátil, však jej posielal peniaze na účet a tak jej zaplatil 5600 € a jednak jej dával peniaze do ruky, to mohlo byť asi 10 000 €, čo však už asi nepreukáže. Uviedol, že jej dôveroval a myslel, že od partnerky doklad na to nepotrebuje. Dodal, že si nespomína v akých sumách platil žalobkyňi výživné na účet. V doplnení svojej výpovede uviedol, že pokiaľ ide o lodný denník, ten nemá k dispozícii pretože zostal u žalobkyne. Spoločne sme so žalobkyňou v jednej domácnosti žili od roku 2009 alebo 2010, všetky peniaze, ktoré som vtedy z podnikania zarobil, mala k dispozícii, hospodárila s nimi ona a nebolo ich málo. Žili sme v jednej domácnosti do konca roka 2015 alebo začiatku roka 2016, hospodárili sme spolu ako manželia, vtedy som podnikal, mal som pracovnú agentúru a ona bola u mňa zamestnaná. Potom asi od začiatku roka 2016 som začal robiť na lodi. Lodná knižka zostala u nej, pýtal som ju ako aj ďalšie doklady, ale tvrdila, že ju nevie nájsť. Uviedol, že nevie na ktoré peniaze sa ho pýta právny zástupkyňa žalobkyne keď sa pýta o aké peniaze išlo v prípade tých, ktoré chodili na účet žalobkyne v roku 2017, pri ktorých boli uvedené určité mená, prípadne údaje a že tie mená bola len poznámka. Uviedol, že pôžičku mu žalobkyňa dala, ale vyrovnali sa tým, že za neho vyplatila hypotéku vo Wüstenrot, dom bol ohodnotený na 120.000,- eur, jeho polovica teda bola 60.000,- eur, odrátala si pôžičku, ale ten papier nezhodila a teraz to vyťahla, vyrovnali sme sa tým domom a dodal, že výživné jej platil na účet alebo do ruky, keď chcela peniaze, dal jej ich, pretože hoci už spolu nežili, pomáhal jej finančne.

9. Z čestného vyhlásenia žalobkyne zo dňa 8.11.2017 súd zistil, že ním žalobkyňa prehlásila, že jej žalovaný na výživnom nedlhuje.

10. Z výpisov z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v ČSOB a.s. za obdobie od 9.3.2017 do 10.11.2017 súd zistil, že na účet žalobkyne v uvedenom období boli poukázané tieto sumy (pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že posielal žalobkyni výživné, prostriedky na živobytie a splátky pôžičky): suma 2 x 1000 € a to dňa 27.3.2017 (odosielateľom bol žalovaný, v poznámke je uvedené: X. P.) a dňa 16.10.2017 (odosielateľom bol žalovaný a v poznámke je uvedené: X. P. - výživné), 6 x suma 700 € (v dňoch 7.3.2017, 4.4.2017, 2.5.2017, 30.5.2017, 27.6.2017, 25.7.2017 (odosielateľom bol vždy N. N. Y.), 2 x suma 350 € (dňa 8.8.2017 kedy odosielateľom bol N. N. Z. a dňa 22.8.2017 kedy odosielateľom bol žalovaný), 2 x suma 120 € (dňa 22.8.2017 kedy odosielateľom bol žalovaný s poznámkou 7 2017 a v septembri 2017 kedy odosielateľom bol N. K. C. a 1 x suma 525 € (odosielateľom bol dňa 3.10.2017 N. K. C. a v poznámke je uvedené 9-2017).

11. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 12P/26/2016-29 zo dňa 19.5.2016 súd zistil, že ním bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný prispievať na výživu mal. X. P., nar. XX.X.XXXX sumou 500 € mesačne počnúc od 1.5.2016.

12. Z notárskej zápisnice N XXX/XXXX, NZ XXXX/XXXX, Y. XXXX/XXXX spisanej notárom JUDr. Petrom Šulaiom dňa 24.3.2022 súd zistil, že notár osvedčil obsah textových správ v mobilnom telefóne žalobkyne tak, že z komunikácie medzi odosielateľom (O - tel. č. XXXXXXXXXXX) a žalobkyňou ako prijímateľom (P) boli odoslané dňa 25.12.2018 tieto správy: „O: chcel som ti len slušne niečo povedať. P: zmluva o pôžičke. Suma 15000 eur plus úroky zo dňa 30.11.2016. vyzývam ťa na splatenie dlhu do jedného mesiaca. Posielam aj písomnou formou. Po nesplnení platby ihneď podávam na rozhodcovský súd. O: V poriadku, vyplatím ti to. P: do 22.1.2019. úroky k dnešnému dňu 1519€ z omeškania. O: dôjdu mi peniaze z auta DPH, doložím do 15 a vyplatím ti to, nemám už nervy na toto. O: aj úroky chceš? P: z omeškania. O: že sa nehanbíš, ale dám ti aj viac. P: naštuduj si zákonník. O: V poriadku. P: nehanbím. Nemám za čo. O: nech to mám už z krku konečne. P: ty si dlžník. Ja veriteľ. Nemám sa za čo hanbiť. O: v poriadku.“

13. Podľa § 657 zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

15. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že dlh splatil (celkom, príp. čiastočne) a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

16. Z vykonaného dokazovania (z písomne vyhotovenej zmluvy o pôžičke zo dňa 9.5.2016 a zo zhodných výpovedí strán sporu v tomto smere) má súd za nepochybne preukázané, že uvedeného

dňa poskytla žalobkyňa žalovanému pôžičku vo výške 15 000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal bezúročne vrátiť do 9.11.2016.

17. Ďalej má súd zo zhodných výpovedí strán sporu za preukázané, že strany sporu žili v druhovskom pomere, z ktorého pochádza ich spoločné dieťa (X. P., nar. XX.X.XXXX) a to v období rokov 2016 a 2017, pokiaľ bol žalovaný doma, žili v jednej domácnosti, inak pracoval v zahraničí.

18. Z výpisu z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v ČSOB a.s. za obdobie od 9.3.2017 do 10.11.2017 súd zistil, že na účet žalobkyne v uvedenom období boli poukázané tieto sumy (pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že posielal žalobkyni výživné, prostriedky na živobytie a splátky pôžičky): suma 2 x 1000 € a to dňa 27.3.2017 (odosielateľom bol žalovaný, v poznámke je uvedený: Filip P.) a dňa 16.10.2017 (odosielateľom bol žalovaný a v poznámke je uvedený: X. P. - výživné), 6 x suma 700 € (v dňoch 7.3.2017, 4.4.2017, 2.5.2017, 30.5.2017, 27.6.2017, 25.7.2017 (odosielateľom bol vždy N. N. Y.), 2 x suma 350 € (dňa 8.8.2017 kedy odosielateľom bol N. N. Z. a dňa 22.8.2017 kedy odosielateľom bol žalovaný), 2 x suma 120 € (dňa 22.8.2017 kedy odosielateľom bol žalovaný s poznámkou 7 2017 a v septembri 2017 kedy odosielateľom bol N. K. C. a 1 x suma 525 € (odosielateľom bol dňa 3.10.2017 N. K. C. a v poznámke je uvedené 9-2017).

19. Pokiaľ ide o tieto platby, s výnimkou dvoch (platby žalovaného v sumách 1000 € dňa 27.3.2017 a dňa 16.10.2017) nie je ani pri jednej z nich uvedený dôvod, resp. účel platby. V týchto dvoch prípadoch je uvedené v poznámke platby meno dieťaťa strán sporu, resp. v prípade druhej platby i jej dôvod a to výživné. V ostatných prípadoch ide o platby buď žalovaného alebo úplne iných osôb (o ktorých strany sporu tvrdili, že išlo o peniaze, ktoré žalobkyni posielal žalovaný). Je treba uviesť, že pri dvoch platbách a to dňa 3.10.2017 v sume 525 € a dňa 22.8.2017 v sume 120 € je uvedené: 9-2017, resp. 7 2017, čo sa súdu javí akoby išlo o poznámku označujúcu mesiac, za ktorý je výživné platené.

20. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 12P/26/2016-29 zo dňa 19.5.2016 súd má za preukázané, že ním bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný prispievať na výživu mal. X. P., nar. XX.X.XXXX sumou 500 € mesačne počnúc od 1.5.2016.

21. Medzi stranami zostalo sporným výlučne to akú sumu pôžičky žalovaný žalobkyni z poskytnutej sumy 15 000 € vrátil a akým spôsobom, resp. či sumy, ktoré žalobkyni posielal, boli splátkami pôžičky alebo platením výživného na ich spoločné dieťa, prípadne v akej časti, keď žalobkyňa tvrdila, že žalovaný pôžičku nesplatil ani len čiastočne a žalovaný tvrdil pôvodne, že tento dlh splatil vcelku, neskôr tvrdil, že z pôžičky uhradil sumu 8665 €.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd konštatuje, že žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že dlh splatil (celkom, príp. čiastočne) a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Tým, že žalovaný uzavrel zmluvu o pôžičke v písomnej forme, avšak už (podľa jeho tvrdení) nepovažoval vzhľadom na pomer medzi stranami za dôležité, aby na splácanie pôžičky dostal potvrdenie, resp. aby mu žalobkyňa akýmkoľvek spôsobom, ktorý môže neskôr použiť ako dôkaz potvrdila, že dlh splatil, príp. jeho časť a akú splatil, čím sa sám dostal do dôkaznej núdze. Je na zamyslenie, prečo to žalovaný v tomto prípade neurobil (pokiaľ malo k plateniu pôžičky dochádzať) a v prípade výživného áno, keď mu žalobkyňa vystavila potvrdenie o tom, že na výživnom dlžný nie je. Pokiaľ takto žalovaný postupoval, postupoval laxne a bez náležitej starostlivosti a obozretnosti a iba na jeho vrub potom možno pripočítať stav dôkaznej núdze, v ktorom sa ocitol.

23. Súd poukazuje taktiež na skutočnosť, že strany si v samotnej zmluve o pôžičke dohodli, že pôžičku žalovaný uhradí jednorázovo do 9.11.2016, nie v splátkach, preto tvrdenia žalovaného o tom, že splácal pôžičku a to navyše aj po lehote jej splatnosti, okrem toho, že sa javí ako účelové, je nelogické, ničím nepodložené, bez súhlasu žalobkyne s predĺžením doby splatnosti a spôsobu jej splatenia a postráda akýkoľvek dôkaz o tom, že by toto tvrdenie žalovanému bolo pravdivé. Opätovne súd poukazuje i v tomto smere na dôkaznú núdzu žalovaného, do ktorej sa dostal sám.

24. Obrana žalovaného bola postavená na tom, že pôžičku, ktorú mu žalovaná poskytla, jej splatil a to jednak tak, že jej peniaze posielal cez iné osoby na účet a jednak tak, že jej ich odovzdal v hotovosti. Súd však vychádzajúc zo skutočností uvedených vyššie konštatuje, že z výpisu z účtu žalobkyne nie je

žiadnym spôsobom možné zistiť aký bol dôvod tej ktorej platby a nemožno ich považovať za splácanie pôžičky. Navyše ide o platby predchádzajúce uznaniu dlhu, ktoré žalovaný uviedol v sms správach uvedených v bode 27 tohto rozsudku. Do tohto stavu dôkaznej núdze sa pritom takto žalovaný dostal sám. Taktiež odovzdanie peňazí v hotovosti žalobkyni žalovaný nepreukázal, resp. nie je preukázané, že išlo o splátky pôžičky. K rovnakému záveru súd dospel i po doplnení dokazovania, keď samotný žalovaný nedokázal vysvetliť prečo, na základe akých pokynov a kto aké sumy posielal na účet žalobkyne, nie je zrejme ktorá platby mala byť splátkou pôžičky a ktorá platbou na výživné.

25. Navyše žalovaný v priebehu konania menil svoju výpoveď v tom smere, že na poslednom z pojednávaní uviedol, že k so žalobkyňou sa vyrovnali sa tým, že za neho vyplatila hypotéku vo Wüstenrot, dom bol ohodnotený na 120.000,- eur, jeho polovica teda bola 60.000,- eur, odrátala si pôžičku a teda sa vyrovnali tým domom.

26. Je treba uviesť, že toto svoje tvrdenie žalovaný nijako nepreukázal, ani sa o to nepokúšal a naopak, ešte viac sponchybnil dôveryhodnosť svojich predchádzajúcich tvrdení o splatení pôžičky platbami na účet žalovanej.

27. Navyše súd poukazuje na notársku zápisnicu zo dňa (bod 12 tohto rozsudku), v ktorých si strany sporu písali o vrátení predmetnej pôžičky. Žalovaný nepoprel pravosť týchto správ a z nich jednoznačne vyplýva, že žalovaný uznával pôžičku, ktorú mu žalobkyňa poskytla a zaväzoval sa ju vrátiť a to dňa 25.12.2018, teda až neskôr po tom ako tvrdil, že mal spôsobom opísaným vyššie na účet žalobkyne splatiť pôžičku, ktorú mu poskytla. Z uvedeného je preukázané, že k 25.12.2018 z pôžičky vo výške 15 000 € žalovaný nevrátil ani časť, keď sám uvádzal v týchto správach, že peniaze z auta doloží do výšky 15 000 € a vráti ich žalobkyni.

28. Za obdobie od 27. 03. 2017 do 16. 10. 2017 prišli na účet žalobkyne platby v sume 5 665,- eur z účtu zamestnávateľa žalovaného a to bez zohľadnenia dvoch platieb po 1 000,-eur, pri ktorých je poznámka Filip Zradula, teda sú platbami na výživné, čo korešponduje aj z výpisom z účtu žalovaného, ktorým preukazoval platby na výživné.

29. Doplnení dokazovania v smere stanovenom odvolacím súdom súd zistil, že strany sporu žili v jednej domácnosti ako druh a družka v období od roku 2009 do januára 2017, pričom na chode domácnosti sa podielali spoločne, nie je možné zistiť ktorý z nich akou sumou a z akých prostriedkov, výpovede oboch strán sporu boli v tomto smere nedostatočne určité.

30. Pokiaľ ide o sumu 700 €, ktorú žalobkyňa vložila na svoj účet dňa 28. 04. 2017, žalobkyňa tvrdila, že išlo o peniaze z predaja jej bytu, ktoré tam vložila. Toto svoje tvrdenie nepreukázala, na strane druhej ho žalovaný nenamietal a nepreukázal že by išlo o iné prostriedky, než z predaja bytu žalobkyne.

31. Pokiaľ ide o mená N. Y., N. Z. a K. C., ktoré sú uvedené v platbách na účet žalobkyne, žalovaný uviedol, že to boli len poznámky, nevedel povedať kto určoval kedy a aká suma sa zaplatí.

32. Pokiaľ ide o čestní vyhlásenie, v ktorom žalobkyňa uvádza, že do 09/2017 jej žalovaný nedlží na alimentoch, žalobkyňa uviedla, že toto vyhlásenie zahŕňalo aj september 2017, išlo o vyhlásenie k 30.9.2017.

33. Súd i po doplnení dokazovania v smere naznačenom odvolacím súdom konštatuje, že žalovaný splnenie dlhu z vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke ani len čiastočne nepreukázal, neuniesol tým svoje dôkazné bremeno. taktiež nepreukázal, že by bol pôžičku so žalovanou vyrovnal iným spôsobom, napríklad ním tvrdením vyrovnaním sa za dom a odrátaním pôžičky.

34. Naopak z prepisu textových správ, ktoré si strany sporu vzájomne posielali, vyplýva, že k dátumu 25.12.2018 sám žalovaný považoval vyššie uvedenú pôžičku za nesplatenú.

35. Súd má preto zato, že žalovaný vyššie uvedenú pôžičku dosiaľ nesplatil a to ani čiastočne a preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

36. Pokiaľ ide o obranu žalovaného v smere, že počas obdobia kedy strany spolu žili v jednej domácnosti, nemohol žalovaný splácať spornými splátkami výživné (pretože rozhodnutie o výživnom, ktoré mal povinnosť platiť, sa v zmysle platnej judikatúry stalo neúčinným) a že pokiaľ v prospech žalovanej platil, splácal pôžičku, nemožno ho akceptovať, keď súd musí poukázať na skutočnosť, obdobne ako bolo skôr už uvedené, že žalovaný na svoje tvrdenia neprodukoval dôkazy a preto ani nemohol svoje dôkazné bremeno uniesť.

37. Vzhľadom k tomu, že je nesporné, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškaní, súd ho zaviazal i k zaplateniu úroku z omeškania (vychádzajúc zo základná úroková sadzba ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov) a to odo dňa nasledujúceho po dohodnutom dni splatnosti pôžičky, t.j. od 10.11.2016.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.